

La Veu de la Plaça

Revista 15M Vilafranca del Penedès

Nº 2 OCTUBRE 2011

Manifestació 17 Setembre a Vilafranca del Penedès

En aquest número

- 1 Manifestació a Vilafranca 17 Setembre.
- 2 Manifest de la manifestació.
- 3 PAH-ALT PENEDÈS.
- 3 La trampa de los bancos
- 4 Article 135 de la CE
- 4 Pròxima manifestació 15.10.11

Un centenar de persones es va donar cita el passat dissabte dia 17 a la manifestació convocada pel 15M/Vilafranca sota el lema "El Penedès diu prou a les retallades".

La marxa, que va transcórrer en tot moment en to festiu i reivindicatiu, va partir de la Plaça de la Vila fins arribar a l'Hospital Comarcal, passant per algun dels punts neuràlgics com la Rambla de Sant Francesc, l'ambulatori i la Rambla de Nostra Senyora.

Alguns dels lemes més corejats durant la manifestació van ser "Li diuen democràcia i no ho és", "Aquesta crisi és una estafa" o "Retallar en Sanitat és assassinar".

Durant el recorregut un grup de músics van amenitzar la marxa i es van realitzar fins a tres lectures públiques de diferents manifestos on es denunciaven les actuals polítiques econòmiques i socials i s'exigia un canvi a favor de la ciutadania.

Finalment, cal destacar també una petita performance realitzada davant del CAP en la qual s'evidenciava expressament les retallades en Sanitat.

El Penedès diu prou a les retallades

Manifest llegend a la Manifestació

Al món cada dia moren de gana o per malalties curables 35.000 persones, més de mil milions passen gana. A Europa hi ha més de 23 milions d'aturats, més de 4 milions són espanyol i més de 600.000 catalans. Mentres el món es gasta més d'1 bilió de dòlars en despesa militar (tenint només en compte el que està declarat oficialment)

Estem davant una crisi financera, provocada pels bancs, els mercats, els especuladors, en definitiva, pels més rics. Europa i els seus membres corren perill, rescats, primes de risc, cauen i pugen les borses en definitiva, el sistema capitalista penja d'un fil.

I què fan els polítics per resoldre aquesta crisi???

Menys recursos per resoldre la pobresa, més treball precari, més impostos pels més pobres, retallades en els serveis socials, congelació de prestacions; eliminen impostos als més rics, donen diners als bancs (diner públic que mai se'ns tornarà), segueixen incrementant la despesa militar participant en guerres absurdes.....i.....ens renyen.

Retallen la sanitat (una sanitat de la que estem orgullosos, que salva vides, de les millors d'Europa). La retallen, tanquen ambulatoris, treuen llits d'hospitals, amenacen als seus treballadors amb EROS; tot allò que tant ens ha costat construir, ens ho volen treure.

A més a més, ens intenten convèncer, de que aquesta és la única sol.lució i ens renyen, ens fan "pam pam al cul" fent-nos creure que fem un mal us de la sanitat, tot i que de tant en tant ens amenacen amb gripes mortíferes. Emmalaltim molt, sí, enmalaltim amb treballs precaris. Enmalaltim per la contaminació, enmalaltim perquè no podem tenir cura dels nostres fills ni la nostra gent gran, perquè ens treuen les pensions, no trobem feina...

Sonen campanes de privatitzacions i copagaments. PROU. No ens podem conformar. Ja paguem, paguem els nostres impostos, tots i totes, però són ells els qui decideixen que es fa amb aquests diners. Són ells els que els gestionen i els que decideixen.

Ja ni ha prou. Hem de decidir que es fa amb els nostres diners.

Què preferim un llit d'hospital buit o un cotxe oficial? Què preferim els nostres hospitals, o 24 helicòpters de combat cada any????

És hora d'exigir, és hora d'indignar-se i és hora de comprometre's amb la societat.

Hem de dir NO a les retallades socials. No a la decapitació dels nostres serveis socials universals que garanteixen una societat més justa i igualitària.

No a fer pagar a les classes més desfavorides, a les classes treballadores una crisi que no hem provocat.

Hi han alternatives i les saben (impostos als més rics, impostos als bancs, desburocratització, estalvi energètic, impostos a la contaminació i a l'especulació, perseguir el frau fiscal, medicaments genèrics etc...), , això és el que volem, que no ens prenguin més allò que és nostre.

Amb la salut no s'especula, ni tampoc amb l'educació. Ni tampoc amb la jubilació, ni amb el treball...volem una societat digne, justa i igualitària.

PAH- ALT PENEDÈS

(Plataforma d'afectats per la Hipoteca de l'alt Penedès)

Problemes amb la teva Vivenda?

Impossibilitat de pagar la teva Hipoteca o lloguer?

No esperis a que t'arribi la carta del jutjat...

Hi han sol.lucions!

Vine a l'assemblea els **dimecres de 19h a 21h**
al CEP... C/Santa Maria, 4 de Vilafranca.

Podem ajudar-nos!

Contacte: pahpenedes@gmail.com

I als telèfons: 646.942.330 /616.255.442

L'objectiu és triple : Primer, recuperar la funció social d'un habitatge buit per garantir que la família no quedi al carrer. Segon, aguditzar la pressió sobre les entitats financeres perquè acceptin la dació en pagament. I tercer, forçar a les administracions públiques al fet que adoptin d'una vegada per sempre les mesures necessàries per garantir el dret a un habitatge.

LA TRAMPA A LA LEY DE LOS BANCOS

Para que los perjudicados con este sistema de cosas aceptemos con resignación sus injusticias, nos machacan con el burdo argumento de que es la Ley quien las causa. Como si la Ley fuera un ente natural cuasi divino ante el que nada se puede hacer más que respetarlo y no obra de los hombres, y más concretamente de los poderosos que no dudan lo más mínimo en que crear a su favor.

Con los desahucios por ejecuciones hipotecarias hemos vuelto a oír la misma cantinela. Pero en este caso es más hiriente porque en realidad no se está aplicando la Ley sino violándola sin contemplaciones.

Para impedir la usura se estableció el artículo 1859 del Código Civil que textualmente dice: *El acreedor no puede apropiarse de las cosas dadas en prenda o hipoteca, ni disponer de ellas.*

Sin embargo, la triste realidad es que no solo los bancos se están apropiando de las viviendas hipotecadas, sino que son los jueces quienes les están haciendo el trabajo sucio de arrebatarlas a sus legítimos dueños para servirselas en bandeja de plata. ¡Buen servicio el de estos garantes de la ley!

Para soslayar la aplicación del artículo 1859 del Código Civil se aplica indebidamente el artículo 671 de la Ley de Enjuiciamiento Civil que textualmente dice: *Subasta sin ningún postor. Sin el acto de la subasta no hubiere ningún postor, podrá el acreedor pedir la adjudicación de los bienes por cantidad igual o superior al 50 por ciento de su valor de tasación o por la cantidad que se le deba por todos los conceptos.*

Cuando el acreedor en el plazo de veinte días no hiciere uso de esa facultad, el Secretario judicial procederá al alzamiento del embargo, a instancia del ejecutado. Y que no es el que corresponde aplicar porque se trata de una norma referida a los inmuebles en general mientras que la de Código Civil se refiere a los hipotecados en particular, es decir es más específica; y porque se trata de una norma procesal que no puede imponerse a una norma sustantiva como la del Código Civil, porque su único fin es regular el procedimiento de toma de decisiones de los jueces y no las relaciones entre los ciudadanos.

Reforma de l'article 135 de la CE

La situació és aquesta: El partit polític al Govern, el PPSOE, ha decidit de forma unànime i unilateral canviar la Constitució Espanyola. Això és una cosa molt dolenta per als que no tenim un sou vitalici que tard o d'hora tindrà greus conseqüències.

Prendre aquesta decisió d'aquesta manera tan brusca és com menys sorprenent, sobretot per la circumstància que durant més de 30 anys va existir un rebuig generalitzat a modificar ni un sol punt de la Carta Magna. I resulta molt, molt sospitós que ara, quan queden poc més de 2 mesos per unes eleccions generals, els nostres espavilats dirigents decideixin modificar a corre-cuita la Constitució, la base i principis d'un país sense preguntar a ningú més.

En què consisteix exactament aquesta reforma? Bé, el missatge a transmetre "al poble", el que ens volen vendre tots els polítics i els mitjans de (des) informació és més o menys el següent:

Si ho deixem escrit i ratificat en una cosa tan seriosa i sagrat com La Constitució, evitarem endeutar en excés, és a dir, posarem vedat i límit (el que s'anomena sostre de deute) al nivell d'endeutament del Govern i les administracions.

Vist així sembla que no sona del tot malament, però la realitat és una altra ben diferent.

La modificació de l'article 135 de la constitució Espanyola a part de limitar el sostre de deute-comporta una altra sèrie de conseqüències sibil·linament encobertes, com per exemple que el pagament del deute tindrà caràcter prioritari sobre qualsevol altre pagament i / o despesa que s'hagi de fer. El significat d'aquest simple canvi és terrible, pensa-ho, ja que en la Constitució estarà escrit que el més important per a Espanya serà pagar el deute, per sobre de qualsevol altra necessitat.

És a dir, abans que res s'ha de pagar el deute, pagar, pagar i pagar, Per què? Perquè els creditors escarmentats amb el que ha passat a Islàndia el 2009 no volen repetir aquests errors.

Pere T.

El 15 d'octubre de 2011

Ciudadans i ciutadanes de tot el món sortirem al carrer per mostrar la nostra indignació per la pèrdua dels nostres drets a mans de l'aliança entre les grans corporacions i la classe política.

Ha arribat el moment d'alçar la veu. El nostre futur està en joc, i res pot retenir la força de milions de persones quan s'uneixen amb un propòsit comú.

18:00h Plaça Catalunya

